

HÖRNSTENEN

TEOLOGISKA INSTITUTET I FINLAND
HÖRNSTENEN ÄR KRISTUS JESUS SJÄLV (EF 2:20)

5/2022

TANKEN PÅ SKAPELSE UTMANAD

STI UTBILDADE SINA
MEDLEMSORGANISATIONERS ANSTÄLLDA

TANKEN PÅ SKAPELSE UTMANAD

Vår tids människa vill vara sin egen herre, råda över allt skapat och sig själv och definiera sig själv såsom hon själv ser för gott. Hon vill fritt välja sin identitet, sin kultur, sin ställning, sitt kön, sin sexualitet och sin referensgrupp. Det är en strid på gång mot sådant som vi ser som ett hot mot vår frihet.

I en sådan atmosfär blir kristendomens uppfattning om skapelsen först föremål för kritik. Om vi är skapade kan vi inte vara vad som helst utan vi är vissa begränsade varelser. Det är inte en slump, att nästan alla vår tids största stridsfrågor berör den första trosartikeln eller skapelsen.

Till exempel de aktuella frågorna om äktenskap eller människans sexualitet är klara skapelseteologiska frågor. Också frågan om kyrklig tjänst förenar Paulus med skapelseteologin. I frågorna om abort och eutanasi vill man höja sig över döden och ställa också den under sitt fria val.

Tidigare kyrkliga stridsfrågor berörde snarare återlösningen eller helgelsen. Lutherdomen föddes ur en strid om rättfärdiggörelsen. Nu disputerar man i stället om skapelsen och med den om hela den kristliga verklighetsuppfattningen.

Denna förändring innebär en viss utmaning för både evangelisationen och apologin. Tidigare var det lättare att omvända sig till kristendomen eftersom i viss mån alla delade den kristliga verklighetsuppfattningen och omfattade den kristliga människosynen. De stora väckelserna föddes i en sådan omgivning. När enhetskulturen har brutits sönder har det inte heller kommit fler stora väckelser.

I dag måste man börja från början när man vill lära ut kristendom. Typiskt är, att sådana gestalter som Jordan Peterson, som nyligen har besökt Helsingfors, får ett stort stöd. Han predikar för de unga enbart lag och moral. En frälsande tro uppstår inte av det, men kanske det behövs en sådan bas för kristen tro, ty så påminns människor om att de är betydelsefulla och moraliska varelser, alltså skapade varelser.

I katekesen börjar man med skapelsen innan man kan undervisa om vad återlösning och helgelse är. Ur den kristna trons synpunkt är det viktigt att hålla fast vid hela läran om treenigheten och undervisa människor om så väl skapelse som återlösning och helgelse, gärna dessutom i denna ordningsföljd.

SANTERI MARJOKORPI

11.11.2022

(ÖVERS. CHRISTIAN PERRET)

VESA OLLILAINEN FORTSÄTTER SOM SAKKUNNIG I TEOLOGI ÅR 2023

Vesa Ollilainen fortsätter som sakkunnig för teologi vid STI också året 2023 på grund av att hans avtal förlängdes. För närvarande arbetar han på deltid vid Teologiska institutet (40 %) och vid Folkmissionskolan i Ryttylä (60 %).

Året 2023 ska Ollilainen arbeta med 50 % i STI vilket betyder att hans arbetsinsats stiger. Vårt mål är att återuppnå den situation som vi hade före COVID-19 då vi kunde anställa en forskare på heltid. Att nå målet förutsätter dock att donationsintäkterna ökar.

(ÖVERS. TOPIAS TANSKANEN)

HÖSTINSAMLING 20 EUROA

Vi ber om en gåva på 20 euro till STI i vår höstinsamling. Genom att ge pengar till STI stöder du god teologi, varav behovet är allt större i vår splittrade kristenhet. Vi håller fram tidlösa kristna sanningar, vilka ofta lätt glöms bort. Vi arbetar för att teologerna och prästerna också i framtiden ska förbinda sig till Bibeln som Guds ord och undervisa i enlighet med klassisk kristen tro. Genom att stöda vårt arbete kan du på din ort påverka kristendomens framtid.

Hösten är i STI:s ekonomi en utmanande tid, eftersom medlemsavgifterna betalas in på våren. Dessutom har också STI denna höst drabbats av en allmän prispöjning, bl.a. som en rejäl ökning av hyresutgifterna. Årets resultat är på grund av dessa faktorer i slutet av oktober drygt 11 000 euro på minus. Vi har inte extra medel till att täcka underskottet, utan varje donation behövs för att lappa det uppkomna underskottet. När tillräckligt många deltar, har det en betydande inverkan på STI:s verksamhet.

Du kan behändigt göra donationen på STI:s websidor sti.fi/lahjoita eller med MobilePay till nummer 51533. Du kan också ge en gåva med bankgiroblanketten i denna tidning eller direkt till STI:s bankkonto: Danske Bank FI74 8000 1100 5642 45 eller Nordea FI66 1555 3000 1169 14. Insamlingstillstånd: RA/2020/1362.

Stort tack för ditt stöd!

(ÖVERS. LEIF ERIKSON & FREDRIK KLEMETS)

STI UTBILDADE SINA MEDLEMSORGANISATIONERS ANSTÄLLDA I ATT NÅ UT TILL MÄNNISKOR

Den 22–23 september anordnade STI en utbildning för anställda i STI:s medlemsorganisationer på evangeliska folkhögskolan i Karkku. Utbildningens rubrik var "Att nå ut till människor i denna tidsålder".

På programmet stod föreläsningar, diskussioner, tillämpning av det man lärt sig i sitt eget arbete samt mycket socialt umgänge. Martti och Soili Haverinen föreläste om hur en gemenskap kan nå ut, Johanna Sandberg om hur man når ut till människor på nätet, Miikka Niiranen om hur man vinner människor för Kristus i städerna, Vesa Ollilainen om vardagsapologetik och Aleksi Kuokkanen om att tala sanning i en värld som präglas av mångfald och avsaknad av mening. Som grädde på moset ordnades en konsert med Pekka Simojoki.

GUDSTJÄNSTGEMENSKAPER OCH KOMMUNIKATION PÅ NÄTET

Under Haverinens föreläsning fick deltagarna i grupper fundera på hurudana gudstjänstgemenskaper det skulle löna sig att skapa för olika stadsdelar eller områden. Tanken var att ta hänsyn till kyrkobesökarnas specifika frågor och deras bakgrund, så att arbetet kunde bli välanpassat och arbetsformerna utformade efter besökarna.

I sin föreläsning beskrev Johanna Sandberg internet som en hel kontinent bestående av olika länder och städer. Vi borde fästa uppmärksamhet på hur människor hittar

just till vår stad. På nätet finns det olika sätt att träffa människor och kommunicera med dem. När det gäller en mer allmän, offentlig kommunikation är budskapet enkelriktat, till exempel i form av en direktsändning. Men det skulle vara värt att utveckla sätt att skapa dubbelriktad kommunikation i större grupper, smågrupper eller på personlig nivå, så att människor känner att de blir bemötta och så att man bättre kan knyta dem an till verksamheten.

KRISTENDOMEN I STÄDERNA

Enligt Miikka Niiranen finns det tre saker som är viktiga för att kristendomen ska vinna gehör i städer: nativitet, uthållighet och omvändelse. För kristendomens tillväxt är det med andra ord avgörande i vilken mån de kristna bildar familj och får barn som i sin tur blir kristna. I synnerhet faderns

roll är viktig när det gäller att föra tron vidare. Enligt Niiranen skapar utbildning och politiska ståndpunkter i allt högre grad avstånd mellan män och kvinnor. Detta gör det svårare att bilda familj och sänker ytterligare den redan låga nativiteten. Dessa trender återspeglas också i kristendomen.

För det andra är det viktigt att hålla fast vid tron. Samhället har blivit alltmer fientligt inställt till kristendomen och har ofta en negativ inställning gentemot den. Under dessa påtryckningar ger många människor upp tron eller anpassar sig till det rådande klimatet.

För det tredje är det viktigt att nå ut till nya människor. Niiranen beskrev hur praktiskt taget alla evangelikalt kristna i USA, bortsett från en liten procentandel, säger sig ha konverterat till kristendomen innan de var trettio. Därför borde vi alltså satsa på ungdomar och studerande om vi önskar att människor skall omvända sig till kristendomen. Dessutom finns det just nu en viss entusiasm och ett visst intresse för kristendom bland unga män.

Enligt Niiranen är gudstjänstgemenskaper platser som når människor i städerna. I en stor och anonym stad behöver det finnas mindre

gemenskaper där man känner individer vid namn. I en stad är det lätt hänt att folk lever i sin egen lilla bubbla, men i en gemenskap kan olika människor komma samman och mötas. Gemenskaper gynnar också familjer, de förmår vara generationsöverskridande, de är välkomnande samt kan fungera som en motkultur till skillnad från det moderna storstadslivet.

APOLOGETIK TILL DENNA TIDSÅLDERS MÄNNISKOR

På Vesa Ollilainens föreläsning funderade vi på vardagsapologetik och på vittna om sin tro i vardagen. Ollilainen uppmuntrade oss särskilt att fråga vår samtalspartner om dennes tankar. Francis Schaeffer konstaterade att om han hade en timme på sig att diskutera tro med en främling skulle han ägna 55 minuter åt att ställa frågor till denne och endast de återstående fem minuterna åt att vittna om tron – när han väl visste vilka frågor och problem samtalspartnern hade.

Aleksi Kuokkanen beskrev i sin tur hur den postmoderna människan förhåller sig skeptisk till alla sanningsanspråk. På ett sätt erkänner postmodernismen att människan på ett intellektuellt plan är begränsad och "fallen". Vi är bundna av vårt språk och av våra sinnens begränsningar, och kan därför aldrig nå den yttersta sanningen. Guds uppenbarelse kan dock överskrida denna begränsning och rädda oss från vårt hopplösa tillstånd. Därför måste vi även för den postmoderna människan radikalt förkunna Kristus och omvändelse till honom.

TEXT: SANTERI MARJOKORPI
(ÖVERS. JAKOB DAHLBACKA)
FOTO: STI FOTOARKIV

ÄR JESUS EN LEGEND? KONTEXTENS BETYDELSE FÖR EN UTVÄRDERING AV EVANGELIERNAS TILLFÖRLITLIGHET

KRITIKERN C.S. LEWIS OM BIBELKRITIKERNA

Om jag fick frågan vad en teolog och den som är intresserad av teologi absolut borde läsa, skulle jag nog nämna C.S. Lewis klassiska artikel om modern teologi och bibelkritik ("Modern Theology and Biblical Criticism"). Redan inledningen ger tydliga riktlinjer om vad som komma skall. Enligt Lewis förkunnas från den anglikanska kyrkans predikstolar bultmanninspirerad och annan liberalprotestantisk teologi. När kyrkobe-sökaren hör sådan förkunnelse reagerar han på två sätt. Han blir antingen katolik eller ateist. Det han hör från predikstolen känner han inte igen som kristendom. Om han håller sig till den kristna tron väljer han att gå till en annan kyrka. Om han tror på prästens version av kristendomen kallar han sig inte längre kristen och slutar att gå till kyrkan.

Essäns stora värde ligger i vad Lewis i egenskap av filosof och litteraturvetare ser som den nytestamentliga forskningens problem och hur han motiverar evangeliernas historiska tillförlitlighet. Ibland har Lewis kritiserats för bristande resonemang. I boken Kan man vara kristen? (Mere Christianity) reducerar Lewis frågan om Jesu identitet till tre alternativ: En vanlig människa som talar om sig själv så som Jesus gjorde är ingen stor lärare. Antingen är han lika galen som mannen som påstår

sig vara ett stekt ägg eller så är han djävulen själv. Vi måste göra ett val: antingen var - och är - Jesus Guds Son, eller så är han galen eller något ännu värre.

JESUS: LÄRARE, GALNING, HERRE - ELLER NÅGOT ANNAT?

Kritikerna har svarat att läraren, galningen eller Herren inte är alla alternativ. Det finns ett fjärde. Tänk om Jesus var en förfalskning. Evangelierna berättar inte på ett tillförlitligt sätt om Jesu verksamhet. Orsaken kan vara de första kristnas fromma fantasi. Kanske de projicerade tillbaka till det förflutna sina svar på dagsaktuella teologiska problem. Kanske evangelierna var ett resultat av en maktkamp mellan olika faktitioner inom kyrkan. I vilket fall som helst kan vi inte anse att evangelierna är pålitliga historiska källor.

Lewis' uppsats är ett väl formulerat svar på kritiken. Lewis diskuterar specifikt varför bibelforskarna tvivlar på evangeliernas historicitet. Hans grundläggande observation är att forskarna inte ser helheten. De fördjupar sig i detaljerna på ett begränsat område. De saknar omfattande kunskaper i annan litteratur. Denna okunskap leder till pinsamma slutsatser om evangeliernas natur och genre. Till exempel klassificeras en evangelietext som legend utan att forskaren vet hurdana legender egentligen är. Lewis skriver att Bultmann och hans gelikar

tror att de kan läsa mellan raderna men de kan inte läsa vad raderna faktiskt säger. De hävdar sig urskilja fröna men kan inte känna igen en elefant fem meter bort mitt på ljusa dagen.

Det är värt att notera att Lewis inte nöjer sig med att jämföra de fyra evangelierna med varandra. Det är typiskt för kritikerna. Den jämförelsen resulterar i en lista på skillnader som sedan tas som skäl för att tvivla på evangeliernas värde som historiskt källmaterial. Lewis jämför evangelierna med verk utanför Nya testamentets kanon. Det handlar inte så mycket om att med hjälp av utombibliskt källmaterial konstruera

en religionssociologisk horisont som sedan jämförs med evangelierna. Lewis hävdar den som läser vitt annan litteratur från antiken, och då speciellt legender, lär känna evangeliernas särdrag som inte är karakteristiska för det icke-historiska

materialet. Evangeliernas litterära genre är speciell. På samma sätt har professor Craig Evans sagt att evangeliernas tillförlitlighet kan avgöras enbart genom att jämföra dem med annat källmaterial, såsom de icke-kanoniska evangelierna. Nya testamentets fyra evangelier står sig väl i den jämförelsen.

RIKTLINJER FÖR JÄMFÖRANDE APOLOGETIK

Lewis bygget sitt argument på jämförelse. Styrkan i den jämförande ansatsen är att den inte begränsar sig till en enskild

evangeliedetalj och då väger argument för och emot historisk tillförlitligt. I en sådan bedömning tycks tillförlitligheten vila på svag grund. Istället skall vi inordna den enskilda biten i ett vidare sammanhang. I det här fallet placeras evangelierna i de antika myternas och legendernas litterära kontext. Då framgår med större skärpa vad som gör evangelierna så unika och varför deras säregna stil talar för deras historiska natur och tillförlitlighet.

Hur står sig då evangelierna i jämförelse med andra antika historiska dokument? Lewis svarar inte på den frågan. Men jämförelseprincipen kan ändå tillämpas på annat håll. Det innebär till exempel att vi inte accepterar att man begränsar sig till att problematisera den kristna människosynen. Den skall ställas sida vid sida och jämföras med en naturalistisk, postmoderna eller panteistisk antropologi. Det som då först såg ut som ett relativt svagt alternativ visar sig vara det mest attraktiva. På samma sätt går det med den kritik som riktas mot den kristna synen på äktenskapet. Kritiken tappar i skärpa när vi ställer den kristna synen bredvid andra uppfattningar om äktenskapet och noterar bristerna i dem. Det kristna svaret till ondskans problem blir mer trovärdigt när det jämförs med de icke-kristna svaren. Det jämförande greppet är ett användbart verktyg både inom forskningen och när vi försvarar den kristna tron.

TEXT: VESA OLLILAINEN

NY BOK I IUSTITIA-SERIEN

Finlands teologiska institut (STI) publicerar i årsslutet eller i början av nästa år en ny bok i Iustitia-serien. Manuskriptet är nu i slutfasen. Titeln är "Efter förnuftet: Kristen apologetik i början av 2000-talet". Boken är skriven av Vesa Ollilainen som är teologisk expert vid STI. Det är möjligt att förbeställa boken från STI. Priset fastslås när vi får arbetet tryckt.

Samhället förändras i tidigare aldrig skådad omfattning. Det blir samtidigt alltmer postkristet, postsekulärt och postmodernt. Förändringarna utmanar vår uppfattning av kristen apologetik som ett rationellt försvar av kristen tro

och de sätt apologetik bedrivs. I en ny verksamhetsmiljö möter kristen apologetik en annan typ av och för denna tid karaktäristisk kristendomskritik. Skall den kristna tron försvaras med metoder som grundar sig i upplysningstänkandet eller ska de ersättas med postmoderna versioner? Om förnuftstilltron byts ut mot att betona subjektiva erfarenheter och berättelser, behöver kyrkan försvara och rättfärdiga den kristna tron med tillvägagångssätt som lämpar sig bättre för en ny verklighet.

Denna bok analyserar den utveckling som den kristna apologetiken går igenom i början av det tredje årtusendet. När narrativa, erfarenhetsmässiga och icke-verbala metoder växer i popularitet, är det uppenbart att den kristna apologetiken blir mer mångfacetterad och fragmentär. Allt detta aktualiserar grundfrågan om trosförsvarets berättigande: behövs kristen apologetik i en postrationell tid?

TEXT: VESA OLLILAINEN
FOTO AV VESA: KAROLIINA
RAUHIO-POKKA

MOT MÅLET

När man frågar, när började du gå på STI, är det svårt att inte nämna pandemi-tidens inverkning. Fastän vi den gångna hösten slutligen i studierna har kunnat återgå från att ha stirrat på rutan och kunnat återvända till det normala, och att det såväl på kampus som på STI (Finlands Teologiska Institut) på nytt finns liv, lämnar nog titeln ”corona-tidens fuksi” som ett minne från det första akademiska studieåret. I ljuset av detta har återvändningen till närstudier fört med sig mera känsla av studerande. Ansikten som tidigare döljt av signaturer har nu uppenbarat sig och tillsammans med väggarna påminner de mera om den gemenskap vi hör till.

Oberoende av utmaningarna med distansstudierna, såsom de utsuddade gränserna mellan arbetet och fritiden, har inte det första året varit helt förgäves. En positiv sak har varit den snabba övergången från en föreläsning till en annan som skett genom att hoppa från en länk till en annan medfört ett effektivare utnyttjande av tiden. Trots allt har upptäckten av STI och att få komma med i dess verksamhet redan under pandemi-tidens begränsningar varit vederkvickande såväl ur ett teologiskt som socialt perspektiv.

STI har försvarat sin roll som nyttig instans också efter att studierna återgått till det normala. Allt som allt kunde man definiera institutet som en speciell plats där akademisk undervisning av hög standard förenas med ett andaktsliv i en kompakt form. Den bibeltrogna atmosfären, studieutrymmena och biblioteket bildar en studievänlig bas i universitetets

omedelbara närhet där allt det väsentliga finns inom räckhåll. Även föreläsningarna via YouTube-kanalen kan man hålla som ett slags bibliotek, där deltagandet i föreläsningsserierna har visat sig vara ett effektivt sätt att fördjupa sig i många olika studieområden innan det egentliga kandidat- och gradualskedet vidtar.

Fastän -Gud vare tack- vi nu åter får se varandra, är den kristnes jordiska vandring ändå delvist något av en distanstid innan målet. Detta påminner också psalm 56:2 av Johan Ludvig Runeberg oss om: *”Hon får i all sin levnadstid ej minsta stund, då hon i frid kan lämna vandringsstaven. På varje stig, på varje ort går hon mot evighetens port, och porten heter graven.*

TEXT OCH FOTO:
SAMU-VILLE TOIVONEN,
TEOLOGIE STUDERANDE
(ÖVERS. PER-OLE HJULFORS)

”DET ÄR FULLBORDAT”

Jag har ett speciellt minne från år 2015. Jag hade förmånen att i maj det året tillsammans med ett par miljoner andra kristna från hela världen delta i utställningen av svepeduken i Turin i Italien. Efter omfattande säkerhetskontroller fick man i omgångar gå in i kapellet där svepeduken förevisades. Svepeduken förvarades i en skyddad monter och den var upplyst i en annars mörklagd kyrka. Inspelade böner på italienska lästes och sakral musik hördes i bakgrunden. Efter att ha fått stå några minuter framför svepeduken fick vi ge plats för nästa grupp.

Vetenskapligt kan man inte bevisa att mannen i svepeduken, vars bild syns på duken, är Jesus men det finns många fakta som pekar i den riktningen. Svepeduken är ett gott vittnesbörd om Kristi lidande och om korsfästelsen i allmänhet.

När Nya testamentet förklarar innebörden i Jesu död på korset används olika ord och termer. Några av termerna är hämtade från affärsvärlden och handeln. Jesus själv förklarar sin uppgift i Jerusalem på följande sätt: ”Människosonen har inte kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.” (Mark. 10:45)

Och när Paulus håller sitt avskedstal till de äldste i Efesus säger han: ”Ge akt på er själva och hela den hjord där den helige Ande har satt er som ledare, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod.” (Apg. 20:28)

Till korintierna skriver han följande: ”Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige Ande som bor i er och som ni har fått av Gud? Ni tillhör inte er själva, ni är köpta till ett högt pris. Ära då Gud med er kropp!” (1 Kor. 6:19-20)

Och aposteln Petrus skriver: ”Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting som silver eller guld ni blev friköpta från det meningslösa liv

ni ärvt från era fäder. Nej, det var med Kristi dyrbara blod, som med blodet av ett lamm utan fel och brist.” (1 Petr. 1:18-19)

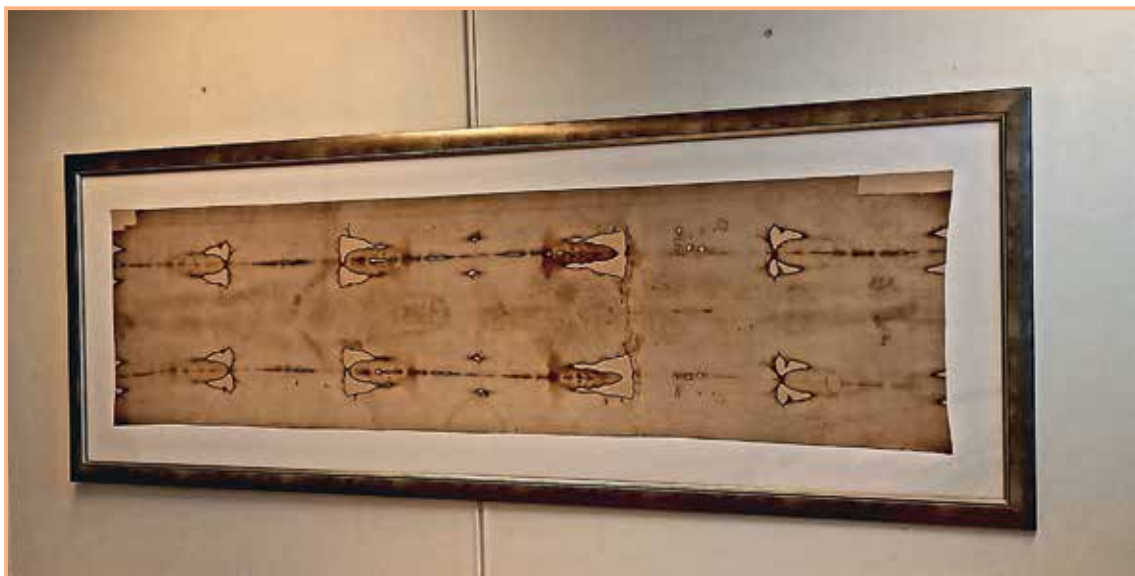
Ge lösen, köpa, friköpa är termer som syftar på en transaktion. ”Återlösa” eller ”friköpa” antyder att en lösensumma betalas för att t.ex. fångar eller slavar skall återfå sin frihet. Också i våra dagar händer det att en lösensumma betalas för att t.ex. få gisslan frisläppt. Någoting liknande hände i Jesu död. Gud betalade lösensumman för att friköpa syndens fångar från dödens och djävulens våld. Priset var det högsta tänkbara, inte silver eller guld, utan Kristi dyra blod, Jesu offerdöd på korset.

Ett av orden som används är hämtat från torghandeln. ”Ni tillhör inte er själva, ni är köpta till ett högt pris.” På de antika torgen kunde man handla inte bara matvaror och andra förnödenheter. Det fanns också slavar till salu. Nu har Gud köpt oss människor fria från syndens slaveri och betalningen är given, priset är betalt och vi tillhör inte längre synden utan skall leva för Gud.

När vi handlar någoting hör det till att vi får ett kvitto på transaktionen. På kvittot står det vad vi har betalat för varan. Där brukar också stå tidpunkten för transaktionen. När Gud friköpte mänskligheten från dess syndaskuld i Jesu blodiga offerdöd på korset gav han oss också ett kvitto. Svepeduken i Turin har förliknats vid detta kvitto. På detta kvitto finns allt som Gud betalat för att köpa oss människor fria. Där finns blodet från sticksåren från törnekronan, där finns märken av de mer än 100 gisselslagen, där finns spikhålen i handlederna och i fötterna med blodflöde längs båda armarna, där finns sidosåret från vilket det kom ut blod och vatten, som evangelisten Johannes säger, blod och lungsäcksvätska, säger många som studerat svepedukens vittnesbörd.

Betalningen är alltså given, priset är betalt. Jesus sade på korset: ”Det är fullbordat”. Vi är lösköpta, dyrt återlösta, skuldfria. Och vi har kvitto på vad det har kostat vår Frälsare.

TEXT: TOMAS KLEMETS,
HEMLANDSLEDARE / SLEF

KOPIA AV SVEPEDUKEN I STI MÖTESRUM®KIRSI KURU

Adressen: Kajsaniemigatan 13 A 4. vån.
00100 Helsingfors

Telefon 09 668 9550

E-post: sti@sti.fi
förnamn.efternamn@sti.fi

Hemsida www.sti.fi

Bank

Danske Bank
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea
FI66 1555 3000 1169 14, NDEAFIHH

Anställda

generalsekreterare Santeri Marjokorpi
sekreterare Kirsi Kuru
sakkunnig i teologi Vesa Ollilainen

Teologiskt forsknings- och skolningscentrum.

Församlingsbesök, lektioner, bibliotek och läsesalar.

Öppet under perioderna kl. 9–16.
Jour vid behov.

Styrelsens ordförande
verksamhetsledare Lauri Vartiainen,
Finska Bibel-institutet

Medlemsorganisationer

Missionsföreningen Såningsmannen, Bedjarrörelsen i Västra Finland, Finlands ev. luth. Student- och Skolungdomsmission, Radiomissionsorganisationen Budbärarna, Finlands ev. luth. Folkmission, Luth. Evangeliföreningen i Finland, Finska Bibel-institutet, Sv.Luth. Evangeliföreningen i Finland, Laestadianernas Fridsföreningars Förbund

Finansieras av frivilliga bidrag.
Medlemsavgift för understödande medlemmar:
40 €/år (studerande 10 €, kollektiv 100 €).

Bokgåvor, understöd och testamenten mottas med tacksamhet.

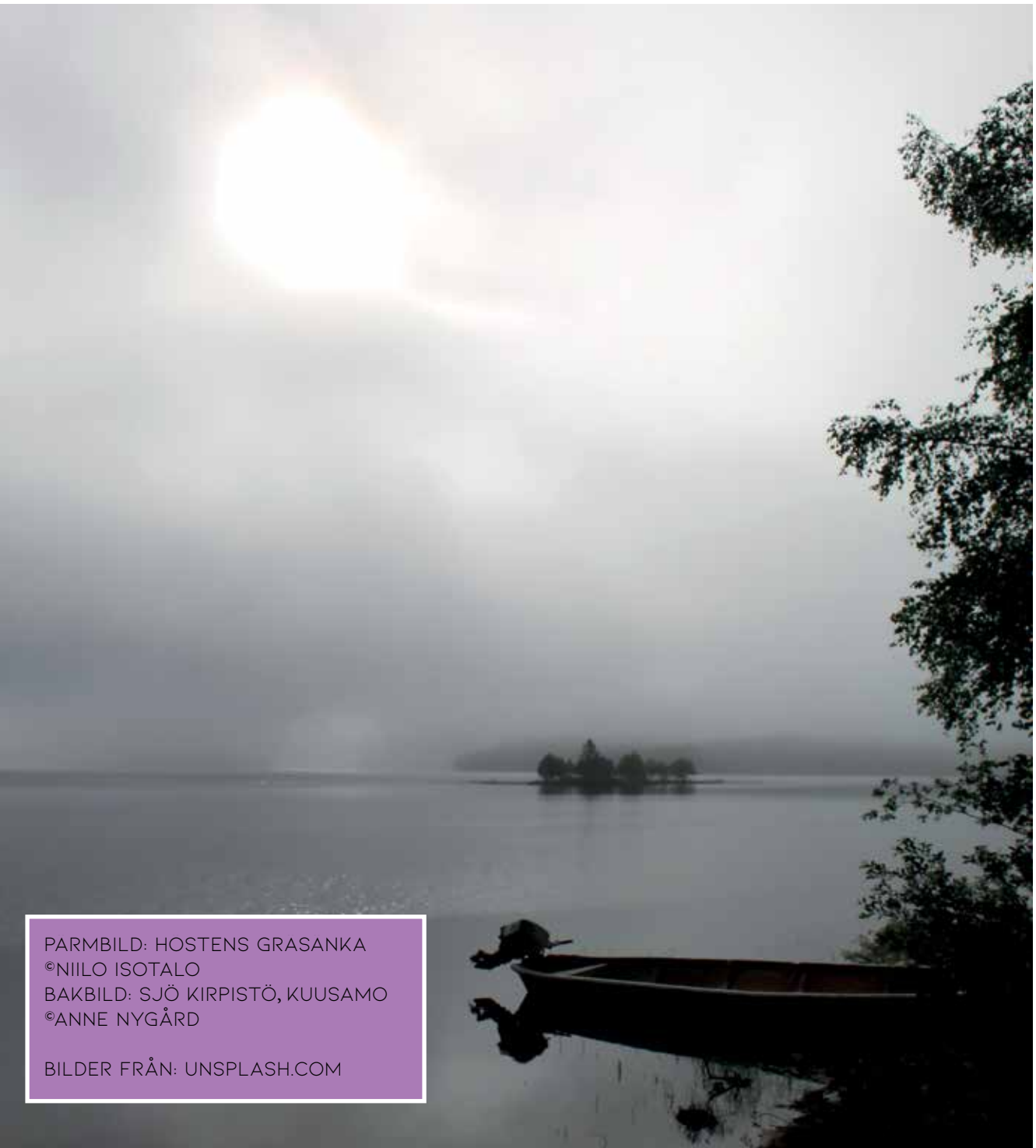
Insamlingstillstånd i Finland RA/2020/1362 som började 1.1.2021 och är giltigt tills vidare.

Publicerar den teologiska tidskriften *Iustitia*.
Informationsbladet *Hörnstenen* (*Kulmakivi*) sänds till understödande medlemmar.
ISSN 2243-075X (Print)
ISSN 2243-0768 (Online)

TEOLOGISKA
INSTITUTET I FINLAND
KAJSANIEMIGATAN 13 A
00100 HELSINGFORS

Posti Green

PARMBILD: HOSTENS GRASANKA
©NIILO ISOTALO
BAKBILD: SJÖ KIRPISTÖ, KUUSAMO
©ANNE NYGÅRD

BILDER FRÅN: UNSPLASH.COM

HIMMEL OCH JORD SKA FORGÅ, MEN MINA ORD SKA ALDRIG FORGÅ. (MARKUSEVANGELIET 13:31)